

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμᾶται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Τιμᾶται γρ. ἀργ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΘΩΡΥΦΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 26 Απριλίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική Επιθεώρησις. — Όδη σύγχρονος πρός τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον. — Εῦδοξος ὁ θαλασσοπόδος. — Τὰ Κελλίδαρα (Κέλβερο). — Ήρόδοτος ὁ πατὴρ τῆς Ιστορίας. — Ποικίλα. — Παγκόδυμος Κολομβιανὴ Εκθεσίς τοῦ 1893 (Τὸ ήθικὸν ἔργον αὐτῆς). — Εἰς τὶ χρονιμεύει τὸ Σικάγον — Η Πρόκορς (Διηγῆμα πρωτότυπον ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας). — Η Δευτέρα Μήτη (διηγῆμα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην γεγονότων εἶναι ἀναμφιστώτως ἡ ἐπὶ τῇ 1 μαΐου ἐκδόλωσις τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς μορφαῖς, ὅπερ ὄντως σοβαρὸν τυγχάνει καὶ δικαίως εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλει λαούς τε καὶ κυβερνήσεις, ταύτας μὲν ἀγνοούσας δόπια τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς καρακώλυσιν τῆς ἐπισκῆψεως τοῦ κοινωνικοῦ κινδύνου, ἐκείνους δὲ φοβουμένους μὴ ἡ κατὰ τοῦ κεφαλαίου πάλιν τῆς ἐργασίας γενικώτερον προσλάβῃ χαρακτῆρα καὶ διαταραχθῆ ὅτας ἡ ἐπικρατοῦσα νῦν ἡσυχία οὐχὶ ἐκ συγκρούσεως τῶν συμφερόντων ταύτης τῆς δυνάμεως πρὸς ἐκείνην, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἐκκεντρικῶν ιδεῶν πολλῶν πολεμίων τῆς ὑφισταμένης ἐσωτερικῆς νῦν καταστάσεως, πειρωμένων δπως ἐπωφεληθῶσι τὰς περιστάσεις καὶ ὅπως τὸν ἄγωνα αὐτῶν συνταύτιζωσι πρὸς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, εἰς οὐδένα δὲ χαλινὸν ἐποκυπτόντων οὐδ’ ἀποδυσπετούντων πρὸς τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ καροπούσθαι τὸν ἴδρωτα τοῦ ἄλλου. Η ἡμέρα τῆς 1 μαΐου ἔχαρακτηρίσθη τούτου ἔνεκεν ὡς ἀποφράς, ὡς στιγμὴ ἐκρήξεως τοῦ μέχρι τοῦδε νεκροῦ ἥφαιστείου τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, ὡς ἐποχὴ συγκρούσεως κυβερνῶντων καὶ κυβερνωμένων, αἱ δὲ κατὰ τόπους ἀρχαί, πτονθεῖσαι τὰ διὰ τοῦ τύπου προρρηθέντα, ἔγνωσαν σπουδαίας καὶ αὐστηρὰς νὰ λάβωσιν ἀποφάσεις καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν ἀρωγὸν καὶ αὐτῶν τῶν ὄργανων, ὃν χρῆσις γίνεται πρὸς ἀμυναν τῶν χωρῶν κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ πολεμίου. Εὕτυχῶς αἱ προορήσεις τοῦ τύπου ἀπεδείχθησαν δλως ἐσφαλμέναι καὶ δικαίως ἐλέχθη ἐν καιρῷ ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ 1 μαΐου θὰ παρέλθῃ ὡς παρῆλθεν

ἡ τοῦ 1891, ἡ προαγγελθεῖσα μὲν ὡς ἀφετηρία δεινῶν σπαραγμῶν, ἀλλὰ κατ’ οὐδὲν ἐπικυρώσασα τὰς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἀπαισίας προφητείας. Οὐδαμοῦ σχεδόν, ἐκτὸς σπανιωτάτων ἔξαιρεσεων, ἐπῆλθε τὸ δικαιολογοῦν τὰ σύντονα μέτρα τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς δημοσίας τάξεως, ἵδια δ’ ἐν Γαλλίᾳ πλῆρης ἐπεκράτησεν ἡσυχία καὶ τάξις παρὰ τοὺς διῆσχυρισμοὺς τῶν πολεμίων αὐτῆς, τῶν ἀποπειραθέντων νὰ παραστήσωσι τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐν Εύρωπῃ δημοκρατίᾳ ὡς λίαν δεινά, ὡς ἀνασυχοῦντα οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτη ἡγέτας ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις ιθύντορας, ἀτε φοβουμένους μὴ οἱ Ραβασδὸλ καὶ λοιποὶ ἀξιούς αὐτῶν εὔρωσι μηπτάς ἐν τῇ δλλοδαπῇ. Καὶ αὐτὰ τὰ ἀνώδυνα τῶν ἐργατῶν συλλαλητήσια, ἐν οἷς παρῆσαν μόνις ἡ τρεῖς χιλιάδες ἀτόμων, παραβαλλόμενα πρὸς τὰ ἐν ταῖς κυριωτέραις τοῦ Λονδίνου συνελθόντα καὶ ἀποτελούμενα ἐκ τοιακοσίων χιλιάδων, τεκμηριοῦσι πληρέστατα ὅτι ἐν Γαλλίᾳ τὸ ἐργατικὸν κίνημα στερεῖται τῆς σοβαρότητος τοῦ ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις καὶ ὅτι οἱ τῆς ἐργασίας ἀντιπρόσωποι οὐδέποτε συναινοῦσιν εἰς τὸ συνταύτισαι τὸν δίκαιον αὐτῶν ἀγῶνα μετὰ τοῦ τῶν κυρίως πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, οἵτινες ὑπὸ διάφορα δύναματα σοσιαλιστῶν, δπαδῶν τῶν βιαίων μέτρων κτλ. ἀπειλοῦσιν ἐκ βάθρων τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα καὶ συνταράττουσι τὸν κύκλον πάστος τάξεως τοῦ λαοῦ. Ἀλλ’ ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων ἐκβασίς ἱκιστα ἀφοπλίσασα τοὺς περὶ τὸν κ. Καρνώ, ὑπεκκαίει τὸν φιλόπατρον αὐτῶν ζῆλον καὶ ἐνθαρρύνει ἐν τῇ ἐξακολουθήσει τῆς τέως πολιτείας αὐτῶν, λαβόντων μάλιστα καὶ μεγάλην πλειονόψηφίαν ἐν ταῖς δημοτικαῖς ἐκλογαῖς, αἵτινες, ὡς κριτήριον τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκλογῶν θεωροῦμεναι, καταδεικνύουσιν ὅτι στερρῶς ἐπαγιώθη τὸ τῆς δημοκρατίας σύστημα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὅτι δυσπραγματοποίητοι δλως τυγχάνουσιν αἱ ἀπαίσιοι κρίσεις καὶ ἰδέαι τῶν δεινῶν τῆς χώρας ταύτης πολεμίων, τῶν ἀποφναμένων ὅτι καὶ ἡ τοίτη δημοκρατία, εὔροται παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσσου, ἀτε τῶν ἐν Γαλλίᾳ κυβερνητικῶν συστημάτων βραχυβίων δντων. Ἐάν μάλιστα πραγματωθῇ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ἔξουμαλίσαι τὸ ἐργατικὸν ζῆτημα διὰ ίκανοποίσεως τῶν δικαίων πόθων τοῦ ἐργάτου, πρόδολον ὅτι ἡ χώρα αὐτη, ἀπαλλασσομένη τοῦ δεινοῦ τούτου ἐφιάλτου, ἀνετώτερον ἀποδυθήσεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ ματαιῶσαι τὰ δλέθρια σχέδια τῶν πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως. Οὐτως ἐνεργοῦσα ἡ κυρέρνησις τοῦ ἐγγόνου τοῦ ὄργανωτοῦ τῆς νίκης τὴν

έαυτης θέσιν κρατύνει οὐ μόνον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ γάλιστα ἐν Ρωσίᾳ, ἔνθα ἔνιοι φιλογερμανικοὶ κύκλοι, θορυβοθέντες ἐκ τῶν τελευταίων ἐν Παρισίοις δυστυχημάτων, ἐπειράθησαν νὰ εἰσηγηθῶσι τὴν ἴδεαν ὅτι οὐδεμία σχεδὸν πεποίθησις δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ τὴν Γαλλίαν, ἄτε πανταχόθεν ὑπὸ κινδύνων περιστοιχίουμένην. Τὴν δύναμιν ταύτην οὐχ ἥττον ὁφείλουσι νὰ μηπθῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ, ὅπως καὶ ἐν αὐταῖς προληφθῇ ἢ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐσωτερικῶν πολεμίων ἀπειλούμενη συγκλόνησις, ἢ τοσούτῳ δεινοτέρᾳ, ὅσῳ αὐτηροτέρᾳ εἶναι ἡ πρὸς τοὺς δράστας πολιτεία τῶν κυβερνήσεων. Ἐν τῇ ἀμυχανίᾳ τοῦ πρακτέου οὐχὶ ἀποποὶ θεωρεῖται ἡ ἴδεα τῆς συγκροτήσεως διεθνοῦς συνεδρίου πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος καὶ τῶν ἐκ τούτου προκυπτόντων περιπλοκῶν συνεπείᾳ τῆς πολιτείας τῶν διαφόρων πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, πειρωμένων πάντοτε νὰ συνταύτωσι τὸν ἀγῶνα αὐτῶν μετὰ τοῦ τῶν ἐργατῶν.

Καὶ τὸ ζῆτημα δὲ τῶν ἡγεμονικῶν συνεντεύξεων πολὺν προκαλεῖ πάταγον παρὰ τῷ ἐν Εὔρώπῃ διπλωματικῷ κόσμῳ καὶ παρέχει ἀφορμὴν εἰς διαφόρους εἴκασίας περὶ νέων συμμαχικῶν συνδυασμῶν, καίτοι ἀντίθετοι πολλάκις ἐδημοσιεύθησαν πληροφορίαι περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἡγεμονικῶν τούτων συνεντεύξεων. Ὁ τῆς Ἰταλίας βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἐπισκέπτεται τὸν γερμανὸν σύμμαχον ἐπὶ τῇ προθέσει τοῦ παρασχεῖν τῷ αὐτοκράτορι τρανὸν τεκμήριον τοῦ ὅτι παρὰ πάσας τὰς εὑεργεσίας τοῦ λαοῦ, δστις, μέγα διαβλέπων κακὸν ἐν τῇ παρατάσει τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρογερμανίας συμμαχίας, σφόδρα καθάπτεται τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Ρουδίνη καὶ ἀπαιτεῖ τὴν τῆς χώρας αὐτοῦ ἀπὸ τῶν μαστιζουσῶν ταύτην δεινῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἀπαλλαγὴν διὰ τῆς ἀμέσου καταγγελίας τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἴδεῶν τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν. Τὸ σχέδιον εὐαρεστεῖ δίαν τοῖς ἐν Βερολίνῳ καὶ τοῖς ἐν Βιέννῃ ἔτι, ἄτε σκεπτομένοις ὅτι ἡ τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου ἀπόσπασις ἀπὸ τῆς τριπλῆς συμμαχίας σημαίνει διάλυσιν ταύτης καὶ κατάργησιν τῶν σαθρῶν ἐργῶν τῶν νέων Χεώπων, τῶν μόνον ἀποτέλεσμα σχόντων τὴν ἔξογκωσιν τοῦ ἰταλικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν τε κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀμυντικῶν μέσων, καὶ τὸν ἔξαντλησιν τῶν τοῦ βασιλείου οἰκονομικῶν πόρων ἄχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἐντεῦθεν ἔξηγεται καὶ ἡ προθυμία, μεθ' ἣς τὰ ὄργανα τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου ἐσπεύσαν νὰ διαψεύσωσι τὰ θυρυληθέντα περὶ τοῦ ὅτι ὁ μαρκήσιος Ρουδίνης, τὸν ἄρχοντα αὐτοῦ συγνοδεύων εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν, σκοπεῖ δῆθεν νὰ συνδιασκεφθῇ μετὰ τοῦ διαδόχου τοῦ πρύγκηπος Βίσμαρκ κατὰ πόσον δινατὴν τυγχάνει ἡ τροποποίησις τῶν πρὸς τὸν τριπλοῦ σύνδεσμον σχέσεων τοῦ βασιλείου ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίην καὶ κατὰ πόσον ἐπομένως ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὅπως ἀνακουφισθῇ οὔτως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους καὶ ἀπαλλαγὴν οἱ φορολογούμενοι ἀπὸ τῶν θυσιῶν εἰς ἃς ἵναγκασμένοι εἶναι νὰ προσθῶσιν πρὸς πλήρην καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς τὸν τριπλὸν συμμαχίαν ὑποχρεώσεων. Βεβαίως ἐν τοῖς θυρυλημασι τούτοις οὐδὲν τὸ ἀληθὲς ὑπάρχει, ὡς δείκνυται οὐ μόνον ἐκ τῆς γλώσσης τῶν κυριωτέων κυβερνητικῶν ὄργανων τοῦ ἰταλικοῦ τύπου, πειρωμένων νὰ διαπιστώσωσιν ὅτι ὁ ἰταλὸς πρωθυπουργὸς συνοδεύει μὲν τὸν Α. Μ. εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν καὶ τὸ πρῶτον νῦν συνδιαλεχθῆσεται μετὰ τοῦ

κόμπτος Καπρίθη, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διαπραγματευθῇ τοιαῦτα ζητήματα, καθ' ἣν ὅραν λόγος γίνεται περὶ τῆς προσεγγίσεως Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δρῶν ὑπὸ τοὺς ὅποιους ἡ συμμαχία αὔτη συνωμολογήθη. Οἱ γερμανοὶ διπλωμάται, τὴν συμμαχικὴν αὐτῶν πυραμίδαν ἀνεγείροντες, ἐσκόπουν νὰ κρατύνωσι τὸ στρατιωτικὸν κράτος τῆς Γερμανίας διὰ τῆς ὑποστηρίξεως σπουδαίων στρατιωτικῶν παραγόντων οἵοις ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ ἡ Ἰταλία, καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν δύνανται ν' ἀνεγέρθωσι πρότασιν περὶ ἐλαττώσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἢ περὶ ἀφαιρέσεως σπουδαίων ἀριθμῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου. Τούναντίον ἡ Ἰταλία ἔξαναγκάζεται εἰς νέας πολεμικὰς δαπάνας νὰ προσθῇ ὅπως μὴ δυσαρεστήσῃ τοῖς ἐν Βερολίνῳ στρατιωτικοῖς κύκλοις, ὃν οἱ κυριώτεροι ἀντιπόσωποι, συνοδεύοντες τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον κατὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον ἐπίσκεψιν, ἐφάντασαν λίαν δυσηρεστημένοι ἐπὶ τῷ διοργανισμῷ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ καὶ πέπισταν τὴν εἰς αὐτὸν εἰσαγωγὴν σπουδαίων μεταρρυθμίσεων ὅπως οὕτως ὁ ἰταλὸς στρατιώτης μάχηται παραπλεύρως τοῦ γερμανοῦ ἀνταξίως τοῦ προορισμοῦ τῆς τριπλῆς συμμαχίας.

Οὔτως ἐμπνευμένη ἡ ἐν Βερολίνῳ παρουσία τοῦ ἰταλοῦ βασιλέως οὐδὲν σχεδὸν τὸ σπουδαῖον ὑπὸ τὴν ἐποψίην τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν κέκτηται καὶ εὐλογωτέρα φαίνεται ἡ θεωρία, καθ' ἣν ὁ Οὐμβέρτος, ἐπισκεπτόμενος τὸν σύμμαχον αὐτοκράτορα, ἀγεται ἐκ λόγων διεθνοῦς ἔθιμοτυπίας καὶ ἐκ συμπαθείας πρὸς τὸν Γουλιέλμον, ὡς ἀνομολογοῦσι καὶ ἐνια τῶν ἐγκριτώτερων δργάνων τοῦ εύρωπαικοῦ τύπου. Σπουδαιοτέρᾳ ἐπομένως κρίνεται ἡ σχεδιαζούμενη εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν μετάβασις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἀνταποδίδοντος τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσκεψιν τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐν Νάρδᾳ καὶ διάφοροι ἐπομένως φῆμαι ταράττουσι τὰ κύκλα τῶν ἐν Εὔρώπῃ διπλωματικῶν κύκλων ἵδια δὲ τῶν ἐν Βιέννῃ, φρονούντων ὅτι ἡ συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκρατόρων συνεπάγεται μεταβολὰς καὶ τροποποιήσεις ἐν τῇ κρατούσῃ νῦν ισορροπίᾳ τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν καὶ κλονεῖ τὴν τριπλὴν συμμαχίαν διὰ τῆς ἀνασυνδέσεως τῆς ἀρχαίας φιλίας Γερμανίας καὶ Ρωσίας. Οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα Φραγκῆσκον Ἰωσῆφος τοσοῦτο κατατεταργμένοι φαίνονται, ὡστε οὐ μόνον ἐκφράζουσι ἱδέας περὶ πλήρους στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς μοναρχίας καὶ περὶ νέων ἔξοπλισμῶν, δι'οὓς καὶ ἀλλεπάλληλα συνέρχονται τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια, ἀλλὰ καὶ μετέρχονται γλώσσαν, οὐ μόνον ὑποδηλούσαν τὴν ταραχὴν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ καθησυχάζουσαν τὴν κοινὴν γνώμην τῆς μοναρχίας, ἄτε φοβουμένην μὴ μετὰ τηλικαύτας θυσίας ἐγκαταλειφθῇ μόνη καὶ μὴ ὡς μόνον κέρδος ἀποκομίσῃ ἐκ τῆς τριπλῆς συμμαχίας τὴν πρὸς τὸν Ρωσίαν δυσαρέσκειαν. καθ' ἣν ὅραν μάλιστα τὰ φυλετικὰ ζητήματα σφόδρα τοὺς ὑπουργοὺς τῆς μοναρχίας ἀνησυχοῦσιν. Βαθύτερον δῆμως ἔξεταζούμενη ἡ ἐπικειμένη ἀντεπίσκεψις Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' πρὸς Γουλιέλμον τὸν Β' ἐπὶ τῇ πεντηκονταεπούριδι τῶν γάμων τοῦ Χριστιανοῦ ἀποδείκνυται ὡς ἀπλῆ φιλοφρόνησις, ἄτε τοῦ τσάρου λίαν σεβομένου τὰ τῆς διεθνοῦς ἔθιμοτυπίας καὶ ἀποστέργοντος πλέον νὰ παρατείνῃ τὴν ἐπ' ἀπειρον ἀναβολὴν τῆς πρὸς τὸν Γουλιέλμον ἐπισκέψεως.

Ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν δὲ ἐν ταῖς διαφόροις χώραις τῆς Εὔρωπης ζητημάτων σπουδαιότερον καὶ αὐθίς εἶναι τὸ ὑπουργικὸν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπου καὶ πάλιν ὁ μαρκήσιος Ρουδίνης εὔροται ἐν κινδύνῳ, ὡς ἔξαγεται ἐκ τῶν τε-

λευταίων ἐκ Ρώμης εἰδίσεων. Τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ ἐπαναληφθεισῶν τῶν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα διακοπεισῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν ὁ πρωθυπουργός, παραστὰς πρὸ τῶν τοῦ ἔθνους ἀντιπροσώπων, ἔξέθηκε τὰς φάσεις τῆς τελευταίας ὑπουργικῆς κρίσεως, ἵς τὸ κατάντημα ἦτο ἡ διατήρησις τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου μετὰ πολλὰς περιπετείας, ἔξαιρέσει ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ· ταύτοχρόνως λαλῶν περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ὑπετονθόρυσεν ὀλίγα τινὰ περὶ οἰκονομῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' αἱ δηλώσεις τοῦ μαρκοποίου μικρὸν ἔπεισαν τοὺς ἀκροατὰς καὶ ἡ βουλὴ, ἀκούσασα καὶ τὰς ἀντιρρήσεις ἐνίων σπουδῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ψητόρων. οὐ μόνον οὐδεμίαν ἔξέθρασεν ἐπιδοκιμασίαν περὶ τῶν λεχθέντων, ἀλλὰ καὶ ἀπέρριψε πρότασιν ἀποδεκτὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως γενομένην. Πρὸ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καλὸν ἥγινατο νὰ ζητήσῃ τὰς δηνγίας τοῦ βασιλέως, καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτῷ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου· ἀλλὰ διὰ τοιούτων ἡμιμέτρων ὁ κίνδυνος ὁ οἰκονομικὸς δὲν ἀποσοβεῖται καὶ ἀπαιτεῖται οἰζικὴ μεταβολὴ ἐν τῇ τέως πολιτείᾳ τῆς ιταλικῆς κυβερνήσεως, πτις, τῷ ἄρματι τῆς τριπλῆς συμμαχίας προσκολληθεῖσα, δυστρέστησε μὲν τῇ Γαλλίᾳ, διακοψῆι ὅτω τὰς πρὸς τὴν Χερσόνησον ἐμπορικὰς σχέσεις, τὰς τοσοῦτο λυσιτελεῖς εἰς τὸν ιταλὸν παραγωγέα, ὑπεβλήθη δ' εἰς ὑπερόγκους θυσίας συνεπείᾳ τῶν ἐκ τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων· τοῖς συμβούλοις τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐπιβάλλεται μεγάλη σύνεσις δπως λυτρωθῆ ἡ χώρα αὐτῶν ἀπὸ τῶν κατατρυχόντων αὐτὴν οἰκονομικῶν δεινῶν, τῶν ἀνοργυσσόντων τὸ οἰκονομικὸν βάραθρον τοῦ βασιλείου, ἐφ' ὅσον διαρκοῦσι τὰ ἔργα τῶν νεωτέρων Χεόπων καὶ οἱ περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ πολιτεύονται κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου διδομένας συμβουλάς.

'Ἐν Γαλλίᾳ τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα φαίνονται ἰσυχώτερα καὶ δ. κ. Λουμπὲ ἀνετώτερον δύναται νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν ὅσον οὐπω ἀρχομένων κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, αἴτινες ἀρκούντως θωρυβόδεις προμηνύονται, ἐὰν οἱ πολέμιοι τῆς κυβερνήσεως ἐπιμείνωσιν εἰς τὰς στρεβλὰς ιδέας αὐτῶν καὶ τὰ ἐσχάτως διαδραματισθέντα ἀναγάγωσιν εἰς τὴν περιωπὴν ὑπουργικοῦ ζητήματος· ὑπάρχει μεγάλη οὐχ' ἦττον πεποίθησις ὅτι ἡ πλειονψήφια τῆς βουλῆς φανήσεται πιστὴ εἰς τὸν κυβέρνοντον, ὃν τρόπον ἡ τῆς χώρας πλειονψήφια πιστὴ διετέλεσε πρὸς τὸ δημοκρατικὸν κόμμα κατὰ τὰς διεξαχθεῖσας τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ δημοτικάς ἐκλογάς, αἴτινες οὐ μόνον ἐν πλήρει διεξήθησαν ἡσυχίᾳ παρὰ τὰς τῶν ἔργατῶν διαδηλώσεις καὶ παρὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ήμέρας ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος, ἀλλὰ καὶ εἰς περιφανῆ τῆς κυβερνήσεως θρίαμβον ἀπέληξαν.

'Ἐν Αὔστροουγγαρίᾳ τὰ φυλετικὰ ζητήματα προκαλοῦσι καὶ πάλιν ταραχὴν καὶ ἀνησυχοῦσιν οὐδὲν διλύγον τοὺς πρωθυπουργοὺς τῆς διαδικῆς μοναρχίας. Καὶ ἐν ἡνὶ Αὔστριᾳ οἱ Τσέχοι οὐ παύονται ἀντενεργοῦντες ἐναντίον τῶν Γερμανῶν καὶ ἐπιζητοῦντες τὴν ἀντὶ πάσης θυσίας ἔξουδετέρωσιν τοῦ γερμανοτσεχικοῦ συνδυασμοῦ καὶ περιφρούρισιν τῶν δικαίων τῆς Βοημίας· ἐν δὲ Οὐγγαρίᾳ δὲ κόμης Τάσσοφε ἔχει τοὺς Ρουμάνους τῆς Τρανσυλβανίας, οἵτινες, δίαν κατηγανακτημένοι κατὰ τοῦ κρατοῦντος ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ ἀγίου Στεφάνου συστήματος, συνέταξαν μαρκόν ὑπόμνημα καὶ ἀξιοῦσι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῶν· συνάμα ἴδιαιτέραν καταστίσαντες πρεσβείαν ἀποστέλλουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αὐτοκράτορα ὅπως

ἐπιδώσῃ τὸ ὑπόμνημα καὶ ἐκθέσῃ τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν. Τὸ πρᾶγμα χαρακτηρίζεται δίαν σοθαρόν, ἄτε καὶ τῶν Κροατῶν ἀντενεργούντων κατὰ τοῦ μαγυαρικοῦ συστήματος καὶ ἀξιοῦντων τὴν τροποποίησιν τῆς ἑαυτῶν καταστάσεως.

'Ἐν Ρωσίᾳ τὸ κύριον ἐσωτερικὸν γεγονὸς εἶναι ἡ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ λιμοῦ μέριμνα καὶ οἱ περισπασμοὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἐπὶ τῇ δεινούμενῃ καταστάσει τοῦ ἀτυχοῦς μεγάλου δουκὸς Γεωργίου, οὗ τὴν θέσιν τοσοῦτο δυσχερῆ οἱ ιατροὶ κρίνουσιν, ὥστε μικροῦ δεῖν ἐν ἀμφιβόλῳ ἐτίθετο καὶ ἡ εἰς Δανίαν μετάβασις τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Ωσαύτως καὶ τὸ οἰκονομικὸν ζητῆμα ἐπισπάται τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως οὐκ εἰς μαρκὸν δὲ γενήσονται τὰ ἀπαιτούμενα, ἀματῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπανόδῳ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Βισνεγράδσκη, στις ἀναλαμβάνων βαθμοῦ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας, δραστηριώτερον ἐπιδοθήσεται εἰς τὴν ἀνοργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ ἔξακολουθοῦσι λαμβάνοντες σύντονα μέτρα κατὰ τῶν πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ζητοῦντες νὰ πατάξωσι τούτους διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν νῦν προφυλακτικῶν μέτρων· ὡσαύτως συσκέπτονται καὶ περὶ τοῦ ἀφρικανικοῦ ζητήματος, ὅπερ, προσλαβόν σπουδαίαν τροπήν, ἔξηνάγκασε τὸν κυβέρνοντον ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰς ἐν τῇ Μαύρῃ ηπείρῳ γερμανικὰς κτήσεις τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀποικιακοῦ τυμίματος καὶ νὰ λάβῃ καὶ ἔτερα μέτρα, ὅπως μὴ προσκρούσῃ κατὰ τῶν αὐτῶν δυσχερεῖῶν καθ', ὃν προσέκρουσαν καὶ αἱ λοιπαὶ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, αἱ ἔχουσαι κτήσεις ἐν τῇ Ἀφρικῇ. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ πολεμίᾳ τῷ κ. Βίσμαρκ μερὶς οὐ παύεται δημοσιεύσουσα κατὰ τούτου λιβέλλους διαμφισβητούσα τὴν τελεσθόρον τοῦ πρών ἀρχιγραμματέως ἐργασίαν ἐν τῇ ἀνιδρύσει τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐν τῇ παγιώσει τῆς γερμανικοῦ ἔθνους. Σπανίως ἀνήρ, τοσαύτας παρασχὼν τῇ πατρῷδι αὐτοῦ ὑπηρεσίας, τοσοῦτονέκινης τὴν ἀγνωμοσύνην τῶν περὶ αὐτὸν, ζητοῦντων νὰ συγκαλύψωσι τὰ πράγματα πρὸς ἔξαρσιν τοῦ ἰδίου κύρους ἢ πρὸς μείζονα κολακείαν τῶν πατρώνων.

'Ἐκ τῶν μικροτέρων τῆς Εὐρώπης κρατῶν ἡ Ἑλλὰς ἐπισπάται τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν τοῦ καθ' ἡμᾶς κόσμου, ἄτε ἐπιστάσης τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν. καθ' ἓν δοκιμασθήσεται ἡ τοῦ Ἑλληνος πολίτου καρδία καὶ ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος. Η προσεχῆς κυριακὴ εἶναι τὸ μεταίχμιον σπουδαίας ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς Ἑλλάδος ἐποχῆς καὶ ἀποτελεῖ τὴν λυδίαν λίθον τῆς ψύφου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καλουμένου ν' ἀποφανθῆ μετὰ τὴν γενναίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπόφασιν τοῦ ὄντως φιλολάου Γεωργίου καὶ νὰ καταδείξῃ κατὰ πόσον εἴωθεν ἐκτιμᾶν τοιαύτας ὑπὲρ αὐτοῦ θυσίας. Τὸ σοθαρόν τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων τεκμηριοῦται καὶ ἐκ τῶν γραφομένων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, στις ὅμως, ἀγνοιαν πάσχων τῶν ἐν Ἑλλάδι, εἰς ἐσφαλμένας ὅλως παρασύρεται σκέψεις καὶ δὲ μὲν διαβλέπει παρατίσεις τῶν ἐν τῇ ἔξουσίᾳ ἀνωτέρων προσώπων, δὲ δὲ ἐλατήρια ὑψίστης πολιτικῆς, ὡσεὶ ἡ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ βασιλείῳ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ σταθμίζεται κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐν Εὐρώπῃ διεθνοῦς πολιτικῆς, τῆς πολιτικῆς τῶν συμμαχῶν.

